

עת"א 66327/06/16 - עאטף זידאן, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל,פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 66327-06-16 זידאן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל
3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי
עאטף זידאן,

החלטה

בפני עתירת אסיר כנגד ההחלטה המנהלית בדבר תנאי החופשה.

במסגרת העתירה העלה האסיר טענות לגבי דוחות המשמעת שנרשמו לו.

העותר טוען כי יצא כבר לחופשות רבות ללא כל הפרה ואין הצדקה להמשך קיומו של התנאי המורה לו לשהות בביתו במהלך החופשה.

באשר לדוחות המשמעת הודיע העותר בדיון כי גורמי הכלא התחייבו בפניו לטפל בטענותיו והוא מסתפק בהתחייבות זו ואיננו עומד על קיום דיון בנושא זה.

כתב התשובה :

בקשתו של העותר לביטול תנאי 5 לחופשה נדון בוועדת הקטגוריות שהחליטה לדחות את בקשתו בשל יתרת מאסר ארוכה ובשל הצורך לדעת היכן שוהה האסיר בזמן חופשותיו וזאת לצרכי פיקוח ומעקב.

דין:

העותר מסווג כאסיר פלילי , מרצה עונש בגין עבירות ביטחוניות, מסירת ידיעה לאויב, מגע עם סוכן חוץ, גרימת מוות בזדון להורה, ניסיון לגרום למות אדם, החזקה ונשיאה של נשק שלא כדין, קשר לפשע. נדון לעונש מאסר של 23 שנה החל משנת 2002. מועד ריצוי העונש המלא : 13/3/25. מסווג בקטגוריה ב/2 - משטרה.

"פקנ"צ החופשות" קובעת בסעיף **כב1** כי כל חופשה לאסיר המסווג לקטגוריה **ב/2** תינתן בהתאם לתנאים שנקבעו באח"מ/קמב"ס לגביו. הפיקוח על מילוי התנאים יהא כאמור בסעיף **כא6**.

סעיף **כא6ב**) קובע: **"היו התנאים 1-6, 10 בנספח א' - תפקח המשטרה על מילוי התנאים, זאת כל עוד לא נקבע במפורש אחרת"**.

נספח א' - "תנאי חופשה" המצורף לפקנ"צ החופשות מפרט 11 תנאי חופשה, כאשר 10 התנאים הראשונים הינם פרטניים וספציפיים ותנאי 11 הינו "סעיף סל" - "כל תנאי אחר" שיקבע על ידי הגורם המוסמך.

תנאי מס' 5 קובע: **"האסיר מחויב לשהות בישוב מגוריו בלבד"**. זהו הסעיף שהאסיר עותר לביטולו.

האסיר טוען כי כבר ארע שכאשר שהה בחופשה נזקקה אמו להפניה לבית החולים והוא לא יכול היה לנסוע לבקרה בבית החולים.

עמדת המשיב נסמכת על שני נימוקים משמעותיים: יתרת תקופת המאסר והצורך לדעת בזמן אמת היכן שוהה העותר בעת חופשותיו.

באשר לנימוק של יתרת המאסר, הבעתי דעתי במסגרת החלטות אחרות כי שיקול זה הינו מנהלי לגיטימי (ראה **עת"א 11868/08/16** עבד ג'הלין נ' שב"ס, **עת"א 22203/05/16** נג'יב נג'אר נ' שב"ס).

באשר לצורך לדעת היכן נמצא האסיר בעת חופשה, נראה לי כי על רקע חומרת העבירות שהביאו לגז"ד כה חמור של 23 שנות מאסר, הצורך של משטרת ישראל לדעת היכן מבלה העותר את חופשותיו הינו מובן מאליו.

משטרת ישראל מציינת בתגובתה כי למרות חומרת העבירות, העותר יוצא לחופשות בתנאים מינימליים ביותר. התנאי של הגבלת החופשה לתחום היישוב בו הוא מתגורר הינו, לדעת המשטרה, תנאי בסיסי שנועד לצורך פיקוח, בקרה ומעקב על האסיר בזמן חופשתו ולא ניתן לבצע בקרה אם לא ידוע מקום הימצאותו בזמן חופשותיו.

המשיבה מציינת כי ככל שתוגש בקשה פרטנית במקרה חריג היא תיבחן בהתאם.

לא מצאתי עילה להתערב בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

